

Gerald Donaldson

JAMES HUNT

Biografia

Predslov
Murray Walker

Preklad
Matúš Pavlík

m a **m**
m a š

OBSAH

PREDSLOV MURRAYHO WALKERA	7
1. ZVLÁŠTNE DIEŤA 1947 – 1965	9
2. MLADÝ PRETEKÁR 1966 – 1970	34
3. HUNT THE SHUNT 1971 – 1972	60
4. SUPERHVIEZDA 1973	86
5. PATRÓNOV ZÁZRAČNÝ CHLAPEC 1974 – 1975	112
6. ZLATÝ CHLAPEC 1976	142
7. OUTSIDER 1976	171
8. SVETOVÝ ŠAMPIÓN 1976	201
9. MAJSTER JAMES 1977	233
10. NAOZAJ ZLÝ CHLAPEC 1978 – 1979	267
11. UTRÁPENÝ MUŽ 1979 – 1989	296
12. SLUŠNÝ MUŽ 1989 – 1993	324
EPILÓG	348
JAMES HUNT – KARIÉRNE ZÁZNAMY	358
POĎAKOVANIE	366

PREDSLOV MURRAYHO WALKERA

Väčšina z nás vedie bežný život, prichádzame na tento svet a opúšťame ho bez toho, aby sme naň mali nejaký zásadný vplyv. O Jamesovi Huntovi by ste niečo také nepovedali. Počas svojho príliš krátkeho života sa dostal do mysli miliónov ľudí vďaka úspechom, osobnému šarmu, nechote podriadiť sa a schopnosti vyvolávať kontroverzie.

Keď čítate brilantný a prenikavý popis Jamesovho života v podaní Geralda Donaldsona, ktorý ho zostavil so starostlivosťou a láskavosťou po dlhých hodinách strávených diskusiami s Jamesom, jeho príbuznými, priateľmi a kolegami, dokážete rýchlo oceniť veľmi neobyčajnú a zložitú osobnosť tohoto muža. Ako každý z nás, aj on mal svoje dobré a zlé dni, lepšie aj horšie časy, ale keďže to bol James, uňho to bolo zakaždým extrémnejšie než u väčšiny bežných ľudí. Nikdy som sa netajil tým, že pre náš rozdielny vek, pôvod a osobnosti, sme mali v začiatkoch nášho spoločného komentovania na televízii BBC zložitý vzťah. V priebehu rokov však naše vzájomné sympatie a rešpekt rástli. Umožnilo nám to vytvoriť si partnerstvo založené na dobrej komunikácii o veľmi dôležitej téme pre nás oboch – dramatickom, vzrušujúcom a pestrom svete Formuly 1.

Štyri dni v týždni, šesťnásť podujatí ročne a trinásť rokov – toľko sme ja a James pracovali bok po boku a zdieľali mikrofón, zodpovední za vykreslenie diania na obrazovkách miliónom divákov na celom svete. Veľa ľudí dokáže komentovať šport, veľa ľudí je v športe úspešných, ale len veľmi málo z nich zvládne oboje. James nielenže jazdil a vyhrával na tej najvyššej úrovni, dokonca sa stal majstrom sveta, ale zvládol tiež dokonalo čítať preteky, následne pokojne a zároveň rozhodne vysvetliť taktiky, politiku a dianie svojím úžasným hlasom, aký nemá nikto, koho som kedy stretol. A čo viac, nikdy sa nebál vyjadriť svoj prenikavý názor. Nie vždy som s ním súhlasil, ale dokázali sme komunikovať na tej najvyššej úrovni a verejnosť to zbožňovala.

JAMES HUNT: BIOGRAFIA

Jamesovým odchodom tento svet stratil mnoho, ale aspoň nám zostali spomienky a zábery pretekárskych a komentátorských výkonov ako pripomienka jeho prítomnosti a úspechov. Doteraz nám však chýbal prenikavý pohľad na pozadie a faktory, ktoré Jamesa urobili tým, kým bol. Pred svojou smrťou plánoval pracovať na tejto knihe s Geraldom Donaldsonom a som si istý, že je presne taká, akú by ju chcel mať – so všetkými jeho muchami. Nikto by si jej čítanie neužil viac ako samotný James!

Ďakujeme ti, James. Možno to bude znieť ako klišé, ale naozaj nám nesmierne chýbaš.

KAPITOLA 1

ZVLÁŠTNE DIEŤA

1947 - 1965

Keď bol ešte v lone svojej matky, uštedril jej taký silný kopanec, až ju takmer zrazil z nôh na zem. Veľmi krátko po narodení, 29. augusta 1947, Sue Huntová pochopila, že jej energické bábätko nie je obyčajné dieťa. Neprestajne sa búrilo, ovládali ho prudké záchvaty hnevu, bolo to večne neposedné a nepokojné chlapča, a to až do takej miery, že bol nebezpečný aj sám sebe. S malým Jamesom Simonom Wallisom Huntom už od narodenia šili všetci čerti.

„Bolo to zvláštne dieťa, rebel už od narodenia,“ povzdychne si Sue Huntová pri spomienke na to, ako musela bojovať s jeho protichodnou povahou v úsilí zvládnuť chlapcovu nekonečnú energiu. Malý James zúfalo bojoval s akýmkoľvek obmedzením.

Len čo si uvedomil, že jeho detskú postieľku obkolesujú zábrany, snažil sa po nich vyšplhať a zdolať ich. V osemnástich mesiacoch ho už nedokázala zastaviť ani sieťka starostlivo upevnená nad postieľkou. Počas slnečných letných dní v Surrey, keď Sue ukladala Jamesa spať vonku na trávnik, neodvážila sa zapnúť mu popruhy v jeho kočíku zo strachu, že by sa po prebudení mohol obesiť. Drobné chlapča rýchlo zvládlo rôzne techniky úniku prelezením na druhú stranu kočíka či jeho prevrátením, aby sa so svojím malým vankúšikom odšuchtalo späť do bytu páchať ďalšiu neplechu.

V byte v Cheame, po presťahovaní s vtedy jedenásťročným Jamesom do Suttonu a neskôr vo veľkom rodinnom dome v Belmonte, sa Sue a Wallis Huntovci čudovali nad vyčíňaním svojho prvorodeného a dospievajúceho syna, najmä v porovnaní s jeho omnoho poslušnejšími bratmi a sestrami.

Prvorodená dcéra Sally, ktorá bola o dva roky staršia než James, o dva roky mladší Peter, potom Timothy, David a Georgina, boli aktívne a svojsky zmýšľajúce deti, ktoré si rýchlo vybudovali silné

osobnosti. Ale Jamesovo správanie, zvlášť jeho individualizmus hraničiaci až s asociálnosťou, často vyvolával u jeho rodičov zmätenie. Sue Huntová spomína: „Jeho výchova bola zo všetkých našich detí najťažšia a ako jediný z nich dokázal celú noc kričať bez zjavnej príčiny.“

Hoci bol od začiatku samotár, zdalo sa, že James nemá zvlášť rád ani svoju vlastnú spoločnosť a nebol spokojným dieťaťom. To si v neskoršom veku uvedomil aj sám, keď priznal, že bol „veľmi náročným chlapcom“.

Cítil nutkanie presadiť sa, bol tvrdohlavý a nesmierne vytrvalý v úsilí dosiahnuť svoje. Nebol ochotný podriaďiť sa a akceptovať disciplínu, čo so sebou prinášalo neustály boj s rodičovskou autoritou, ktorý Sue a Wallis niekedy prehrávali.

Najprv to boli slzami zaliate záchvaty hnevu. Neskôr, len čo sa naučil rozprávať, využíval James svoju stále širšiu slovnú zásobu, aby unavil svojich odhodlaných rodičov. Jeho túžby na seba mohli prevziať podobu jednoduchej hračky, ktorú videl v rukách iného dieťaťa. Podľa Sue to bol „vždy absolútne cieľavedomý chlapec“, ktorého neprestajná snaha dosiahnuť svoje bola ako „neustále bla, bla, bla, ktoré vás nakoniec vyčerpá. Keď James niečo chcel, musel to mať. Lámal si hlavu, vymýšľal, ako vás môže dostať a vyzeralo to, že nakoniec vždy vyhrá.“ Keď už však konečne dostal to, čo si myslel, že chce, tak občas zmenil názor. James nemal rád Sugara, plyšového medvedíka pripomínajúceho ľadového medveďa, pretože bol príliš tvrdý a neroztomilý, ale napriek tomu ho mal celý život a neskôr ho daroval vlastným synom.

Ako dvojročný sa najradšej hrával s hračkárskou kosačkou, ktorú nazýval „kosáč“. Keď prišli záhradníci pokosiť vysoký trávnik pred bytovkou v Cheame, James cupkal popri nich a hrdo tlačil svoju malú kosačku. Keď už mal vlastný dom, takmer úplne ignoroval rozľahlú záhradu, ale trávnikom bol priam posadnutý a vždy ho kosil v absolútne perfektných pruhoch.

Wallis a Sue Huntovci vyrastali v striktnom viktoriánskom prostredí a neverili, že sú ako rodičia príliš zhovievaví. Neúprosne sa snažili svojho „svojrázneho a neposlušného syna“ zvládnuť. Wallis spomína: „Bol proti všetkým autoritám, ale všetko má svoje

hranice. James bol vždy ochotný zísť o kilometer ďalej od domu skôr, než by sa patrilo a než to urobili ostatné deti v jeho veku. Možno to malo svoj dôvod, pretože bol výnimočné dieťa, ale my sme si mysleli, že nie je správne mu úplne povoliť uzdu.“

Niektoré dôležité lekcie o tom, čo je správne a čo nie, sa učil cez bolesť. Keď mal James štyri roky, vyslúžil si od rodičov výprask za to, že udel svojho malého brata Peta po hlave lopatou a rana sa musela zašit' niekoľkými stehmi. Keď bol o pár rokov starší, použil na vyriešenie hádky s Petom päste, ale mladší z bratov Huntovcov videl prichádzajúci úder a svižne sa mu vyhol. Namiesto brata trafila päst' neústupný múr, ktorý si odniesol plnú silu Jamesovho hnevu. Mama reagovala na dochrámané kĺby svojho syna tak, že ho poslala do nemocnice – samého autobusom.

Jeho zlosť a trucovanie však nikdy nemali dlhé trvanie. Ako dospelý sa priznal, že „hnev ma veľmi rýchlo opúšťa. Moja mama hovorievala, že som nikdy nebol pomstychtivý, čo nie je typické pre človeka, ktorý je od prírody veľmi súťaživý. Naštvm sa, keď sú ku mne ľudia neféroví alebo sa podľa mňa ku mne správajú nefér, vtedy im sľubujem odplatu ako ktokoľvek iný. Lenže nakoniec, ako sama povedala, zostane len pri sľube a tam to končí. Môj život ide ďalej. Som človek príliš zameraný na budúcnosť, takže sa starými krivdami nezaobieram.“

K súrodencom v podobnom veku mal James doma prirodzene najbližšie: Sally, ktorú volali Sal, a Petrovi, ktorého u Huntovcov volali Pete, až kým noviny omylom nepremenovali brata slávneho Jamesa Hunta na Normana, čo sa rýchlo uchytilo ako jeho prezývka. Medzi týmito tromi a najmladšími deťmi Huntovcov, ktoré dostali prezývky a niesli si ich so sebou až do dospelosti, bol niekoľkoročný rozdiel. Timothyho prezývali Tith a neskôr Tim, z Davida sa stal jednoducho Dave a Georginu prekrstili najprv na Jo Jo, potom JJ a nakoniec Jo. Keď bol ešte veľmi malý, James sám seba nazýval „Bubby“ (jeho vlastná skomolenina od slova „baby“, čiže bábätko), čo si rodina skrátila na Bubs a krátko aj používala. Skúšali tiež Jamie, ale to sa príliš neuchytilo; zakrátko z toho bol opäť James a pri tom už zostali.

JAMES HUNT - KARIÉERNE ZÁZNAMY

PRED VSTUPOM DO FORMULY 1

(1967: Preteky cestovných áut Mini)

8. októbra: Brands Hatch   nedokončil
Neúspešná účasť na ďalších dvoch pretekoch

1968 Formula Ford (Russell-Alexis, Merlyn Mk. II)

2. septembra: Mallory Park	druhý
9. septembra: Lydden Hill	prvý
30. septembra: Brands Hatch	šiesty
7. októbra: Snetterton	siedmy
14. októbra: Mallory Park	nedokončil
26. októbra: Oulton Park	nedokončil
18. novembra: Brands Hatch	štvrtý
25. novembra: Brands Hatch	tretí
27. decembra: Brands Hatch	šiesty
29. decembra: Mallory Park	piaty

1969 Formula Ford (Merlyn Mk. IIA)

24. februára: Brands Hatch	tretí
10. marca: Mallory Park	piaty
16. marca: Brands Hatch	piaty
24. marca: Snetterton	nedokončil
8. apríla: Zandvoort (Holandsko)	tretí
14. apríla: Aspern (Rakúsko)	druhý
21. apríla: Brands Hatch	siedmy
5. mája: Lydden Hill	prvý
12. mája: Mondello Park	štvrtý
26. mája: Snetterton	nedokončil

1969 Formula 3 (Brabham BT21 a March 693)

11. augusta: Mallory Park	siedmy
17. augusta: Brands Hatch	tretí

24. augusta: Brands Hatch	štvrtý
8. september: Brands Hatch	prvý
14. septembra: Brands Hatch	šiesty
14. septembra: Brands Hatch	prvý
18. septembra: Crystal Palace	ôsmy
21. septembra: Brands Hatch	druhý
28. septembra: Cadwell Park	štvrtý
11. októbra: Mallory Park	štvrtý
19. októbra: Brands Hatch	desiaty
26. októbra: Brands Hatch	tretí

1970 Formula 3 (Lotus 59)

26. apríla: Silverstone	štvrtý
3. mája: Magny-Cours (Francúzsko)	štvrtý
9. mája: Monako	nedokončil
17. mája: Österreichring (Rakúsko)	druhý
25. mája: Oulton Park	druhý
31. mája: Chimay (Belgicko)	druhý
6. júna: Silverstone	šiesty
14. júna: Hämeenlinna (Fínsko)	tretí
28. júna: Rouen (Francúzsko)	prvý
11. júla: Croft	deviaty
17. júla: Brands Hatch	tretí
19. júla: Cadwell Park	tretí
9. augusta: Karlskoga (Švédsko)	nedokončil
16. augusta: Knutstorp (Švédsko)	druhý
6. septembra: Zolder (Belgicko)	prvý
13. septembra: Cadwell Park	tretí
3. októbra: Crystal Palace	nedokončil
18. októbra: Brands Hatch	druhý

1971 Formula 3 (March 713M)

28. marca: Montlhery	prvý
3. apríla: Brands Hatch	nedokončil
12. apríla: Nürburgring (Nemecko)	prvý
17. apríla: Barcelona (Španielsko)	nedokončil
25. apríla: Pau (Francúzsko)	nedokončil
2. máj: Brands Hatch	tretí
8. mája: Silverstone	nedokončil
16. mája: Zandvoort (Holandsko)	nedokončil
18. júna: Crystal Palace	prvý